Ponedjeljak, 03.03.2014.g.

Jučer na misi dogodio mi se jedan prekrasni, DUHOVNI trenutak.

JEDNOSTAVNO SAM TO DOŽIVIO KAO NAGRADU, NEZASLUŽENU,

NEZATRAŽENU.

I TAKVIM NAGRADAMA, KOJE IMAJU U SEBI TAJ DJELIĆ

VJEČNOSTI, PREMA KOJOJ SVI MI IDEMO, SVATKO NA SVOJ

NAČIN, GOSPODIN OHRABRUJE I JAČA ONE KOJI U NJEGA

VJERUJU.

TAKO JE BILO, TAKO JE I TAKO ĆE BITI.

A nagrada je došla tako neočekivano, tako jednostavno, A TAKO

DUHOVNO SNAŽNO, da je nisam ni bio svjestan odmah nego tek

minutama poslije toga.

Bio sam na misi i došlo je vrijeme pričesti, PRIMANJA ŽIVOG BOGA.

Pjevao sam pričesnu pjesmu i pratio kako se odvija sama pričest kako bi

stao u red kada bude došlo vrijeme.

U prvom dijelu crkve, pred oltarom, pričešćivao je naš dragi kapelan, koji

je i predvodio misno slavlje, a u ovom donjem dijelu, prema izlazu iz

crkve, pričešćivao je naš dragi župnik.

I kad je stao između klupa na čijem sam kraju i ja sjedio, digli su se ljudi

i stali u red. Ja sam još malo čekao, jer sam bio skroz na kraju. Imao sam

još vremena.

Kada sam se uputio u red, ispred mene je stala jedna gospođa koja je

viša od mene, bila je još i u kaputu, pa tako baš nisam točno vidio preko

nje.

Pjevao sam i približavao se u redu našem dragom župniku koji je dijelio

TIJELO I KRV NAŠEG ŽIVOG GOSPODINA.

Vidio sam da smo se već približili župniku i ta žena ispred mene je stala,

naklonila se, i tako blago naklonjena ispružila je ruke da PRIMI ŽIVOGA

GOSPODINA U TOJ HOSTIJI I STAVI GA U SVOJA USTA.

Ona je to činila polako i s puno pažnje. Ja sam malo zastao, trajalo je to

sekundu ili dvije, i čekao da ona krene prema mjestu.

Kako je to trajalo djelić više nego inače, ja sam se malo opustio čekajući.

I ona se odjednom makne ispred mene i krene kraj mene na svoje

mjesto.

Ja sam bio malo iznenađen kako se brzo okrenula i u trenutku se nađem

pred našim dragim župnikom.

Kako već nekoliko mjeseci MOJE SRCE I DUŠA IMAJU SPOZNAJU

DA NE MOGU PRIMATI ŽIVOGA GOSPODINA DRUGAČIJE NEGO

NA KOLJENIMA PRED NJIM, bacio sam se brzo na koljena, jednom

rukom se pridržavajući za klupu kraj mene a drugu ruku sam stavio na

srce.

POGLEDAO SAM U VIS I VIDIO LICE SVOG DRAGOG ŽUPNIKA I

HOSTIJU KOJU JE PRINOSIO MOJIM USTIMA.

UVIJEK ME TAJ TRENUTAK POSEBNO DIRNE…

ŽIVI GOSPODIN JE U TOM

NEUGLEDNOM KOMADIĆU ISPEČENOG

TIJESTA!

NJEGOVA KRV I MESO PO PRETVORBI

U MOLITVI I POLAGANJU

BLAGOSLOVLJENIH SVEĆENIKOVIH

RUKU!

Primio sam hostiju u usta, izgovorio riječ "AMEN", i krenuo da se

dignem.

CIJELI TAJ TRENUTAK BIO JE OD POČETKA POSEBAN.

I TA ŽENA ISPRED MENE KOJA JE POLAKO I DOSTOJANSTVENO

PRIMALA ŽIVOG GOSPODINA.

I MOJE BRZO BACANJE NA KOLJENA KADA SAM IZNENADA

OSTAO SAM PRED NAŠIM DRAGIM ŽUPNIKOM I ŽIVIM

GOSPODINOM KOJEG JE DRŽAO U RUCI.

I MOJ POGLED SA KOLJENA PREMA TOM ŽIVOM GOSPODINU

KOJEG MI JE NAŠ DRAGI ŽUPNIK DAVAO U USTA.

I ONDA, KADA SAM KRENUO DA SE

DIGNEM SA KOLJENA, UGLEDAM PRED

SOBOM NOGE MOJEG LJUBLJENOG

GOSPODINA ISUSA KRISTA!

I SEBE KAKO GRLIM TE LJUBLJENE

NOGE SVOJEG SPASITELJA!

Kako sam već krenuo da se dignem, nastavio sam s tim pokretom i digao

se te krenuo na svoje mjesto.

Ali, SLIKA JE I DALJE BILA TU. ŽIVA!

GOSPODINOVE NOGE I JA NA PODU

KAKO IH GRLIM!

Pa mi dođe u misli da sam si možda to vidio i zamislio noge našeg

dragog župnika koji je stajao preda mnom kada mi je davao hostiju,

ŽIVOG GOSPODINA U NJOJ.

ALI NE, TO SU BILE BOSE NOGE, NEKA

HALJINA JE VISILA DO IZNAD

GLEŽNJEVA.

JOŠ SAM MALO POSTAJAO NA MJESTU, DOK NAŠ DRAGI

ŽUPNIK I KAPELAN NISU SPREMILI ŽIVOG GOSPODINA U

SVETOHRANIŠTE.

TADA SAM SJEO.

OSJETIO SAM PREKRASNU MILOST U SVOJEM SRCU I SVOJOJ

DUŠI.

OČI SU MI ZASUZILE, GLAS MI JE TREPERIO TAKO DA NISAM

MOGAO NI PJEVATI NI GOVORITI.

TO JE BIO MOJ GOSPODIN!

TO SU BILE NJEGOVE NOGE!

I TO SAM BIO JA, U DUHU, KRAJ

NJEGOVIH NOGU I GRLIO IH!

GOSPODIN MI JE SAMO POKAZAO KAKO MU JE DRAGO KADA

SAM JA DO NJEGOVIH NOGU …

JA, GRIJEŠNIK, NA KOLJENIMA PRED SVOJIM STVORITELJEM.

I SVI MI GRIJEŠNICI…

ON NAS VOLI, ON NAS LJUBI, TU,

KRAJ SVOJIH NOGU.

KADA MU DOLAZIMO U POTREBI, KADA

MU DOLAZIMO U LJUBAVI.

O KAKO SAM RADOSTAN ZBOG SVEGA TOGA!

I SADA JE PUNU POTVRDU DOBILO ONO ŠTO SAM NEKOJ

DRAGOJ BRAĆI I SESTRAMA OBJAŠNJAVAO KADA SAM IM

GOVORIO O TOME ZAŠTO SAM JEDNOSTAVNO DOBIO VELIKI

POTICAJ DA ŽIVOG GOSPODINA U HOSTIJI PRIMAM NA

KOLJENIMA.

ZATO JER JE ON STVARNO TAMO ŽIV U

TOJ HOSTIJI.

ON JE STVARNO TAMO!

SADA MI JE TO I POKAZAO.

PA KAKO JA ONDA DA STOJIM PRED

TIM ŽIVIM BOGOM, KOJI ME STVORIO,

KOJI JE ZA MENE UMRO I USKRSNUO,

KOJI JE SVE, PRIJE, SADA I POSLIJE!

KAKO DA STOJIM PRED NJIM ILI DA

GA PRIMAM U SVOJE NEDOSTOJNE

RUKE!

O LJUBLJENI MOJ ISUSE!

BESKRAJNO TI HVALA ZA TE TRENUTKE.

O BOŽE MOJ, SMILUJ SE NAM

GRIJEŠNICIMA!

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA!